

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר (בַּחֹ"ל בַּחֻקוֹתַי)

כ"א אִיָּה ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / ראשון עם רש"י

היום מתחילים חמש חדש- חמש במדבר!

כעת ראש חדש איר, בשנה השנייה לצאת בני ישראל ממצרים. המשכן הוקם חֲדָשׁ לַפָּנִי כֵן, בראש חֲדָשׁ נִיסָן. בני ישראל נמצאים עדין במדבר סיני, בו קבלו את התורה.

ה' אומר למשה למנות שוב את בני ישראל.

ה' אוהב כל כך את בני ישראל שהוא מבקש למנות אותם שוב ושוב. כמו שסופרים את המכוניות או הבבות שלנו. (האם אתם יודעים מתי ה' ספר את בני ישראל? באשר יצאו ממצרים, אחרי חטא העגל כדי לראות כמה נותרו מהם, וכעת חֲדָשׁ אַחֲרֵי בְנֵית הַמִּשְׁכָּן וְהַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל).

ה' אומר למשה כיצד ימנה את בני ישראל. עליו לספור כמה גברים נמצאים בכל שבט מעל לגיל עשרים. אבל לא סופרים יהודים על ידי שמצביעים וסופרים. כל אדם שצריך להמנות צריך לתת מחצית השקל ואחר כך סופרים את המטבעות ויודעים כמה הם.

ה' אומר למשה שהוא צריך להביא את הנשיא של כל שבט יחד אתו באשר הוא מונה את השבט. אם האבא הוא משבט אחד והאמא משבט אחר, הם נספרים על פי השבט של האבא.

משה עשה ככל שצוה אותו ה'.

תְּהִלִּים / יום כ"א לחדש פרקים ק"ד - ק"ה

בפרק ק"ד ישנו פסוק: **"מה רבו מעשיך ה' "** ישנם מאמרים רבים בחסידות שמסבירים את הפסוק הזה.

ישנו מאמר מהרבי הרש"ב שמתחיל בפסוק הזה ומסביר אותו וישנו ספור מאחוריו.

פעם הרבי הרש"ב למד עם הרב מפולטבה, הרב יעקב מרדכי בזפאלוב. הרבי הקודם היה אז בן שלוש או ארבע, והמטה שלו הייתה בחדר שבו הם למדו. ר' יעקב מרדכי הסתכל על הילד הישן ואמר שפניו המאירות מראות על הקדושה שבו. באשר הרבי הרש"ב שמע את האמירה הזו, הוא הרגיש שרוצה לנשק את בנו. אולם עצר בעצמו ובמקום זה כתב מאמר בשם "מה רבו מעשיך ה' " באשר הרבי הרי"צ גדל, הרבי הרש"ב נתן לו את המאמר ואמר לו " זוהי נשיקה חסידית", הרבה שנים אחר כך הוא ספר את הספור.

תְּנִיא / לקויטי אַמְרִים פֶּרֶק מ"ט (כ"א אִיר שָׁנָה מְעַבְרָת)

בְּאִשֶּׁר אֹמְרִים אֶת הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע, מְדַבְּרִים עַד כַּמָּה ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ. הַמְחַשְׁבָּה הַזֹּאת תִּגְרַם לָנוּ לְרַצּוֹת לְאֹהֵב אֶת ה' חֲזָרָה. וְאִזְ נִרְצָה לְהִרְאוֹת אֶת אֹהֲבֵתָנוּ עַל יְדֵי שְׁנֵתִקְשֶׁר וְנִתְחַבֵּר לֵה' בְּאִמְצָעוֹת לְמוֹד תּוֹרָה. הַיּוֹם אֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן מְזַכֵּיר שֶׁלֹּא מִסְפִּיק לְהִרְאוֹת עַד כַּמָּה אוֹהֲבִים אֶת ה' חֲזָרָה. יֵשׁ לוֹמֵר אֶת מִילוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְלִקְיָם אֶת הַמְצָאוֹת, כִּיּוֹן שֶׁה' רוֹצֵה שְׁנַעֲשֶׂה מְצָוֹת כְּאִן בְּעוֹלָם תּוֹךְ שְׁמוֹשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם לְקְדוּשָׁה. לְשֵׁם מַה עֲשֶׂה ה' אֶת כָּל הַצְּמֻצוּמִים? כִּדֵי שְׁנוֹכַל לְרַאוֹת אֶת ה' כְּאִן בְּעוֹלָם. הַדְּבָר יִגְרַם לְאוֹר בְּמָקוֹם חוֹשֶׁה, ו"מְתִיקוֹת" וְקְדוּשָׁה בְּמָקוֹם "מְרִירוֹת" שֶׁל הַקְּלָפָה.

וְזֶהוּ תְּפִקִּדְנוּ, לְהוֹרִיד אֶת הָאוֹר שֶׁל ה' לְתוֹךְ הָעוֹלָם בְּאִמְצָעוֹת הַתּוֹרָה וְהַמְצָאוֹת שֶׁלָּנוּ. אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת זֹאת כְּרִאוּי רַק בְּאִשֶּׁר אוֹהֲבִים אֶת ה' כָּל כֶּךָ שְׁמוֹכְנִים לַעֲשׂוֹת עֲבוּרוֹ כָּל דְּבָר שְׁצָרִיק.

הַיּוֹם יוֹם / כ"א אִיר

הַיּוֹם הַיּוֹם הַשְּׁלוֹשִׁים וְשֵׁשׁ לְעַמָּה.

אִיפֹה אַתֶּם נִמְצָאִים?

אוּלֵי בְּבֵית, בְּרֶכֶב, בְּבֵית הַסֶּפֶר אוּ בְּגִינָה.

לְמָה אַתֶּם שָׁם?

בְּגִלְלָה שֶׁה' שָׁלַח אֶתְכֶם לְשֵׁם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית כִּדֵי לְקַיֵּם מְצָוָה מִיְחֻדָּת שָׁם.

ב"הַיּוֹם יוֹם" שֶׁל הַיּוֹם לּוֹמְדִים מְשֻׁהוּ שֵׁישׁ לְזַכֵּר בְּכָל מָקוֹם בּוֹ נִמְצָאִים :

אִם ה' שָׁלַח אֶתְכֶם לְשֵׁם הַכּוֹנֵה שְׁאֵתֶם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁנִּתְּן לְכֶם לְבַצֵּעַ שָׁם. אֲבָל זֶה תְּלִוֵי בְּכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁלְכֶם וְאִזְ הַדְּבָרִים יִקְרוּ.

הַרְבֵּי פַעַם אָמַר לְשְׁלוּחִים: לְפָנֵי שְׁשִׁלִּיחַ הוֹלֵךְ לְמָקוֹם ה' מְכִיחַ עֲבוּרוֹ אֶת כָּל הַדְּבָרִים שְׁצָרִיק כִּדֵי שְׁיִצְלִיחַ בְּמַעֲשָׂיו שָׁם. כָּל מַה שְׁעָלִיו לַעֲשׂוֹת זֶה לְלַכֵּת לְשֵׁם. אֲנָשִׁים שְׁיַעֲזְרוּ לוֹ וְיִתְּנוּ לוֹ כֶּסֶף עֲבוּר הַפְּעִילוֹת שֶׁלוֹ, כּוֹלֵם יְהִי שָׁם, עָלִיו רַק לְבַצֵּעַ אֶת תְּפִקִּדוֹ וְלֹאֲפֹשֶׁר לְזַה לְקָרוֹת, וְהוּא יִרְאֶה אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת.

כִּן הַדְּבָר לְשְׁלִיחוֹת הַמְטַלֵּת עַל כָּלָנוּ, הַבְּרָכוֹת נִמְצָאוֹת שָׁם וְעוֹזְרוֹת לָנוּ לְהַצְלִיחַ. אֲנוּ צְרִיכִים רַק לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַח שֶׁה' נָתַן לָנוּ וְכִדֵי נִרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִקְרָה.

סֵפֶר הַמְצָאוֹת / הַקְּדָמָה

בְּסֵפֶר הַמְצָאוֹת הַיּוֹם לּוֹמְדִים אֶת הַכְּלָלִים הָאֲחֵרוֹנִים בִּיצֵד מוֹנִים מְצָוָה כְּאִחַת מִתְרִי"ג הַמְצָאוֹת.
10. אִם יִשְׁנֶם דְּבָרִים שְׁיִשׁ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְפָנֵי קִיּוֹם הַמְצָוָה אִינֶם נְחַשְׁבִּים כְּמְצָוָה בְּפָנֵי עֲצָמָה (לְדַגְמָה – סְחִיטַת הַשֶּׁמֶן עַל מְנַת לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה בְּמִקְדָּשׁ).

11. אִם לְמְצָוָה יִשְׁנֶם חֲלָקִים רַבִּים עֲדִין מוֹנִים אֶת הַכֹּל כְּמְצָוָה אַחַת (לְדַגְמָה – לוֹלֵב וְאֶתְרוֹג).

12. אִם יִשְׁנֶם שְׁלֹשִׁים רַבִּים לְקִיּוֹם הַמְצָוָה, עֲדִין יֵשׁ לְמִנּוֹת אוֹתָם כְּמְצָוָה אַחַת (לְמִשְׁלַב בְּנֵית הַמִּשְׁכָּן).

13. אֲפֹלוּ אִם צְרִיכִים לְקַיֵּם מְצָוָה בְּמִשְׁךְ מִסְפָּר יָמִים, עֲדִין נְחַשְׁבֶּת כְּמְצָוָה אַחַת (כְּמוֹ שְׁבַעַת יָמִים שְׁיוֹשְׁבִים בְּסִכָּה וְנְחַשְׁבִים לְמְצָוָה אַחַת).

14. לֹא מוֹנִים אֶת הָעֲנָשִׁים עַל כָּל עֲבָרָה כְּמְצָוֹת לֹא תַעֲשֶׂה בְּפָנֵי עֲצָמָה.

ברמב"ם היום, חוזרים שוב על רשימת המצוות אבל הרמב"ם מראה על פי איזה סדר ילמדו. ישנם 83 נושאים שכלולים ב-14 ספרים. להלן רשימת הספרים:

- מדע** - מלשון לדעת. בספר הזה אנו לומדים את המצוות אותם צריך היהודי לדעת ראשית לכול, כדי שיוכל לקיים את כל המצוות האחרות. עלינו לדעת שה' אחד ושאסור לעבד עבודה זרה.
- אהבה** - בספר הזה נמצאות המצוות שאותן עלינו לקיים כל הזמן למשל, אהבת ה'. ובנוסף, גם המצוות שעוזרות לנו להגיע לאהבת ה' כמו קריאת שמע.
- זמנים** - בספר הזה אנו לומדים מצוות שמקיימים בזמנים מיוחדים למשל שבתות או ימים טובים.
- נשים** - בספר הזה לומדים מצוות הקשורות לנשואין וגרושין.
- קדושה** - ה' נתן לנו מצוות שמראות כיצד יהודי שונה מכל העמים האחרים, בספר הזה אנו לומדים למי אסור להנשא, מה אין לאכול ועוד. אצל יהודי נשואין הם דבר קדוש ומותר להנשא רק למי שהתורה מתירה לנו. גוי יכול לאכול מה שהוא רוצה, אבל יהודי צריך לאכול רק אוכל כשר.
- הפלאה** - מלשון הפרדה - בספר הזה ישנן מצוות על זמנים שבהם אדם מפריד את עצמו ממשוהו על ידי הבטחה שלא ישתמש בהם.
- זרעים** - בספר הזה אנו לומדים מצוות הקשורות לצמחים כגון שמיטה, יובל, תרומה ומעשר שיש להפריש מגדולי השדה.
- עבודה** - בספר הזה אנו לומדים על עבודת ה' בבית המקדש. אנו לומדים על מצוה בנית בית המקדש, הקרבנות שכל היהודים היו צריכים להקריב כגון קרבן תמיד שמקריבים מידי יום.
- קרבנות** - בספר זה ישנן מצוות הנוגעות לקרבנות שיהודים צריכים להקריב בעצמם כגון קרבן פסח שכל יהודי היה צריך להיות מניי עלי, וקרבנות שאדם מקריב אם חס ושלום עבר עברה.
- טהרה** - ספר זה הרמב"ם מלמד על המצוות הקשורות לטמאה וטהרה.
- נזיקין** - הספר הזה ישנם מצוות הקשורות לנזקים שאדם יכול חס ושלום לגרום לאדם אחר בגוף או בממון.
- קניין** - בספר זה לומדים על חלקות ונחלות ששייכות לאדם למשל אם קנה אותם. ישנם גם הלכות בענייני שכנים ושתפים.
- משפטים** - בספר זה ישנן מצוות העוסקות במקרים בהם ישנו וכוח בין אנשים בפני בית הדין, למשל הלכות מה קורה אם אדם שומר על רכוש של חברו או מלוה לו כסף.
- שופטים** - בספר זה אנו לומדים את המצוות של הסנהדרין למשל במקרים בהם אדם נענש על שעבר עברה. בנוסף לומדים על המלך והמלחמות שלוחם ומסיימים בהלכות על ביאת המשיח.

זרכי החסידות / ספירת העומר - ספירת היסוד

השבוע בספירת העומר עובדים על מדת ה"יסוד".

חסידות מסבירה שיסוד זהו התקשרות.

מהי התקשרות? בעירה פרמישן חי צדיק בשם ר' מאיר מפרמישן. זו הייתה עירה שלא שכנה ממש ליד הנהר אלא במעלה הנהר היה מעין מיחד שבו היו משתמשים למקוה מידי יום. האמת היא במהלך הקיץ השתמשו הגברים במקוה מידי יום, אבל לא בחורף. כדי לעלות בהר, היה צריך לטפס

הרבה מדרגות והם היו חלקלקות בגלל השלג והקרח. רוב הגברים היו הולכים לעירה הסמוכה והיו משתמשים בנהר כמקווה לפני התפלה. רק אדם אחד צעד במעלה הנהר למען המיחד, ר' מאיר מפרמישלין! הוא אף פעם לא החליק ונפל אפילו אם היה יום סחוף רוחות או מלא קרח ושלג על המעלה. היהודים בפרמישלין היו מאד גאים ברב שלהם ונהגו לומר לאנשים אחרים איזה ברי מזל הם שיש להם כזה רבי מיחד שיכול לעשות נסים כאלו מיחדים.

יום אחד הגיעו שני אנשים צעירים לפרמישלין. הם היו קצת חצופים ולא האמינו לכך שר' מאיר הוא מיחד. "גם אנחנו יכולים לעלות במעלה הנהר, הנה, תראו" הם אמרו.

שני הצעירים התחילו לטפס על המדרגות הקפואות מקרח. אבל הם לא הגיעו רחוק לפני שהחליקו ונפלו מכל המדרגות. אנשים הגיעו לעזור להם, והם היו צריכים לשכב במטה מספר ימים בגלל כל החתכים והמכות שקבלו.

כאשר מצבם השתפר, הם פנו לר' מאיר מפרמישלין להתנצל על כך שלא נהגו בו בכבוד הראוי. הם שאלו אותו, איך הוא הצליח לעלות בהר מבלי לפול? ר' מאיר ענה "ווען מען איז צוגבוונדן פון אויבן, פאלט מען נישט אונטן" – כאשר קשורים ומחברים למעלה, לה', לא נופלים למטה.

כך ההתקשרות שלנו לה'. להשאר מחבר לה' באפן שלעולם לא נפל.

עלינו גם להתחבר לאנשים אחרים באמצעות מדת "היסוד", לחשב איך הם ירגישו לפני שעושים משהו. לתאר אם משהו כזה יקרה לנו ולחשב איך אנחנו נרגיש ואז להחליט מה לעשות.